

การศึกษางานออกแบบเมืองเพื่อฟื้นฟูพื้นที่เขตอุตสาหกรรม
กรณีศึกษา : อินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform)
มหานครอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี

A STUDY OF URBAN DESIGN IDENTITY WITH REVITALIZED IDLE INDUSTRIAL
FACILITIES ZONE CASE STUDY: INCHEON ART PLATFORM IN INCHEON
METROPOLITAN CITY, REPUBLIC OF KOREA

มียอง ซอ
Miyoung Seo
อาจารย์ สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
smy750@gmail.com

บทคัดย่อ

มหานครอินซอนแบ่งออกเป็น 8 เขต (เรียกว่า กู : Gu ในระบบการปกครองท้องถิ่นของสาธารณรัฐเกาหลี) และเทศมณฑลอีก 2 แห่ง (เรียกว่า กุน : Gun) เขตจุงกู (Jung-gu) ซึ่งเป็นย่านใจกลางเมืองเก่าของอินซอนนั้นได้ผ่านการวางผังเมืองมาปรับใช้เป็นแห่งแรกในประวัติศาสตร์เกาหลี ตั้งแต่การเปิดท่าเรือในปีค.ศ. 1883 บริเวณนี้ได้กลายเป็นศูนย์กลางของการค้าและการท่องเที่ยวชายทะเล ตลอดจนเป็นสถานที่ของหน่วยงานสาธารณะ รวมถึงที่ว่าการเขตและสำนักงานอัยการ ก็ตั้งรวมกันอยู่ในเขตนี้ อย่างไรก็ตาม เขตจุงกูก็ค่อย ๆ เสื่อมลงหลังจากยุค 80 เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐ และการที่หน่วยงานรัฐหลายแห่งย้ายไปตั้งอยู่ที่ใจกลางเมืองใหม่ ในกรณีของมหานครอินซอนในขณะนี้ การฟื้นฟูเมืองได้กลายเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเมือง ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการจะเน้นให้เห็นว่าการฟื้นฟูเมืองมีความสำคัญอย่างไรบ้างต่อสภาพแวดล้อมของเมือง ผ่านกรณีศึกษาของมหานครอินซอน

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ จึงเป็นไปเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาเมืองให้แข่งขันได้ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยศึกษาเปรียบเทียบและวิเคราะห์พื้นที่ทางวัฒนธรรมเมืองของ Art Platform ที่มหานครอินซอน สาธารณรัฐเกาหลี การศึกษานี้ดำเนินไปบนพื้นฐานของทฤษฎีการฟื้นฟูเมือง โดยวิจัยพัฒนาการด้วยการเปรียบเทียบกับทางประวัติศาสตร์และอุตสาหกรรมในกรณีศึกษาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ : โกดังอิฐแดงเมืองโยโกฮามา (Yokohama Red Brick Warehouse) ประเทศญี่ปุ่น พิพิธภัณฑ์กุกเกนไฮม์แห่งเมืองบิลเบา (Guggenheim Museum of Bilbao) ราชอาณาจักรสเปน พิพิธภัณฑ์เทตโมเดิร์น (Tate Modern Museum) กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ย่านมีทแพคกิ้ง (Meatpacking District) กรุงนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเขตศิลปะ 798 (798 Art Zone) กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้สำรวจสภาพแวดล้อมมรดกทางวัฒนธรรม ตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และปัจจัยของพื้นที่อื่นที่ถูกสร้างขึ้นของพื้นที่ต่าง ๆ ควบคู่กันไปในมหานครอินซอน และผู้วิจัยยังได้ทำการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับความสำคัญทางประวัติศาสตร์ คุณค่าของอาคารอุตสาหกรรมที่ถูกทิ้งร้าง และประเด็นที่บริบททางสังคมและท้องถิ่นได้ก่อให้เกิดความต้องการอนุรักษ์สิ่งเหล่านี้ในเขตจุง-กู มหานครอินซอน หลังจากการสำรวจภาคสนามที่อินซอน อาร์ทแพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) พบว่ามีปัจจัย 5 ประการ ได้แก่ 1) การเปรียบเทียบผลประโยชน์ 2) การเข้าถึงพื้นที่ 3) สถานการณ์การวางแผน 4) ระบบปฏิบัติการ และ 5) ความเป็นไปได้ในการพัฒนา

ผลการวิจัยนี้ สามารถเป็นแนวทางการฟื้นฟูเมืองพื้นที่อุตสาหกรรมที่ถูกทิ้งร้างมาปรับปรุงใหม่ ด้วยวิสัยทัศน์ในการสร้างสรรค์ จึงฟื้นฟูจากพื้นที่ที่เคยถูกพัฒนาอย่างไม่มีแบบแผนและมีสิ่งแวดล้อมถูกทำลายจนเสื่อมโทรมจนส่งผลให้เมืองใหญ่ ๆ ได้พยายามค้นหาวิธีเพิ่มคุณภาพชีวิตด้วยนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพ งานวิจัยครั้งนี้สามารถนำเสนอทางเลือกที่ปฏิบัติได้ โดยไม่เพียงแต่ผนวกเอาประวัติศาสตร์ภูมิภาคที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเข้ากับลักษณะพิเศษทางวัฒนธรรมเข้าด้วยกันเท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมที่แข่งขันได้ในระดับภูมิภาคอีกด้วย

คำสำคัญ: การออกแบบเมือง การฟื้นฟู เขตพื้นที่อุตสาหกรรม

Abstract

Incheon is divided into 8 districts (named as ‘gu’ in Korean administration system) and 2 counties (named as ‘gun’). As an old downtown in Incheon, Jung-gu district introduced and adopted the first modern city plan in Korea’s history. Since its port opened in 1883, this area has been the center of trade and seaside tourism, and many public organizations including city hall and public prosecutor’s office had been gathered with in this district. However, this district had declined gradually since 1980s due to government policy changes and many public organizations’ moved to new downtown. Currently, in case of Incheon, urban revitalization has become one of the key factors in city development, Where emphasis on how important the urban revitalization in the city environment through a study of Incheon case as the focus of city rejuvenation.

The purpose of this research is to propose a competitive city development direction for activating the regional economy by comparative study, and analyzing urban cultural spaces of Art Platform in Incheon, Republic of Korea. Based on the theory of urban revitalization, this study is conducted by researching the development of historical industrial factors on the comparative cases as follows: The Yokohama Red Brick Warehouse, In Yokohama Japan; Guggenheim Museum of Bilbao, the Kingdom of Spain; Tate Modern Museum, London, the United Kingdom; The Meatpacking District, New York, the United States of America; and, 798 Art Zone, Beijing, the People's Republic of China. The researcher surveyed cultural heritage environment, geographical location and artificial factors of Incheon Metropolitan city, as well as an in-depth analysis regarding the historical significances, values of idle industrial facilities and the topic of why the local and social contexts have prompted the need for their preservation in Jung-gu district in Incheon. After the field survey of Incheon Art Platform, it was found that the following 5 factors were identified and emphasized: benefit comparison, space accessibility, planning situation, operating system, and development possibility.

The findings of this research could be defined as urban regeneration through the space renewal of idle industrial facilities zone that must be made by a creative vision in order to recover the random development and environmental destruction. Recently, the local government of the cities are seeking for ways to improve the quality of life with use of effective innovation. This research can provide viable alternatives that are not only harmonizing unique regional history with cultural characteristics, but also creating a more competitive regional environment model.

Keywords: Urban Design; Revitalization; Industrial Facilities Zone

1. บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การสร้างสรรค์กระบวนการพัฒนาที่อยู่อาศัยให้ประสบความสำเร็จโดยหน่วยงานต่าง ๆ จำเป็นต้องได้รับการยอมรับจากชุมชนที่อยู่บริเวณโดยรอบในพื้นที่ และอาจมีความแตกต่างกันในหลายด้าน ดังนั้น การออกแบบเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาจึงจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและบริบททางวัฒนธรรม ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาได้

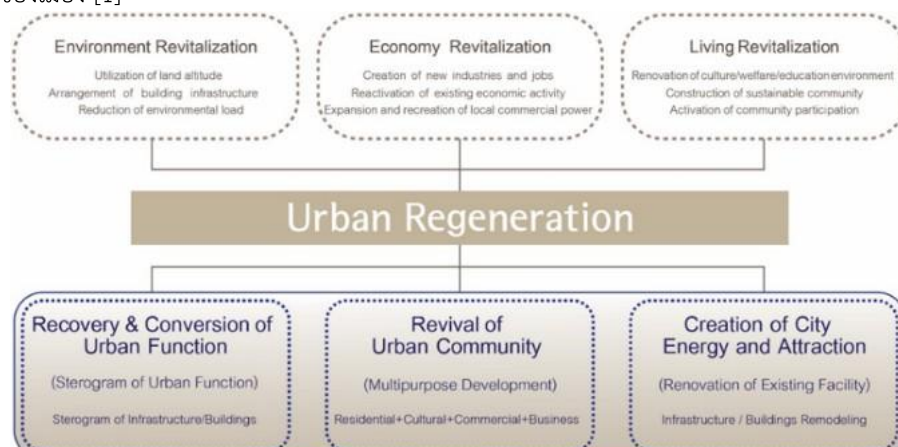
ในยุคสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอุตสาหกรรมวันนี้ พื้นที่อุตสาหกรรมที่เน้นการผลิตซึ่งเกิดขึ้นในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม และกระบวนการเข้าสู่ความเป็นสมัยใหม่ได้เปลี่ยนแปลงเมือง และนำไปสู่การเติบโตขยายตัวของสังคมและเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม พื้นที่อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ได้ถูกทิ้งร้างหรือสูญหายไปตามความต้องการที่เปลี่ยนไปตามเวลา หลายเมืองมีเขตพื้นที่อุตสาหกรรมที่เสื่อมโทรมและถูกมองว่าเป็นปัจจัยที่ลดค่าของเมืองลง เมื่อเวลาผ่านไป โรงงานอุตสาหกรรมเหล่านี้ก็ใช้การไม่ได้ และอาคารที่เกี่ยวข้องก็มีมูลค่าลดลงเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เราควรมองโรงงานอุตสาหกรรมร้างเหล่านี้ด้วยมุมมองอื่นด้วย นอกเหนือไปจากมองว่าเป็นสิ่งไม่จำเป็น เพราะโครงสร้างเหล่านี้ได้มีบทบาทที่สำคัญในสังคมท้องถิ่นมาเป็นระยะเวลานาน จึงสมควรค่าทางประวัติศาสตร์และสังคมแฝงไว้ หากเราสามารถค้นหาความเป็นไปได้ใหม่ให้พบและนำมาฟื้นฟูพื้นที่อุตสาหกรรมทิ้งร้างในด้านต่าง ๆ โครงสร้างและอาคารอุตสาหกรรมร้างก็สามารถกลายเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อสังคมท้องถิ่นได้

ในสหภาพยุโรป ได้มีการจัดตั้งสมัชชาอนุรักษ์มรดกทางอุตสาหกรรมนานาชาติ (The International Conference on the Conservation of the Industrial Heritage) ในปี ค.ศ. 1973 และได้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับมรดกทางอุตสาหกรรม ได้แก่ โครงสร้างอุตสาหกรรมท้องถิ่นที่ถูกทิ้งร้าง เช่นโรงงาน โกดัง สะพานเหล็ก ที่ปิดการใช้งานแล้ว แนวคิดนี้ได้ถูกใช้แพร่หลายในการบริหารจัดการมรดกทางวัฒนธรรม กรณีเหล่านี้ได้ช่วยเพิ่มมูลค่าในตัวของโครงสร้างอุตสาหกรรมร้าง ในการฟื้นฟูใจกลางเมือง หรือนำทรัพยากรพื้นที่ที่ร้างกลับมาใช้ใหม่ มีการปรับปรุงสถานีรถไฟเก่า โรงงาน และเหมืองแร่ให้กลายเป็นแกลเลอรี พื้นที่วัฒนธรรม หรือศูนย์การค้าเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเป้าหมายเพื่อศึกษาพื้นที่ที่ได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาจนเป็นที่รู้จัก และมีผู้คนมาใช้งานร่วมกัน เพื่อเสนอแนวคิด แนวทาง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพิจารณากระบวนการออกแบบพื้นที่เมืองที่ถูกทิ้งร้าง โดยใช้ศิลปะและการออกแบบมาฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ดังกล่าว

การเติบโตของเมืองที่ขยายตัวตามความต้องการของมนุษย์ ได้นำไปสู่ปัญหาที่ตามมาโดยตลอด ซึ่งปัจจุบันมีความพยายามหาวิธีพัฒนาสร้างสรรค์ให้เมืองมีชีวิตชีวาขึ้นกว่าเดิม เช่นเดียวกับการสร้างพื้นที่ใหม่ให้เกิดขึ้นในสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมเดิม ทั้งนี้มีการพัฒนาพื้นที่เมืองโดยใช้ศิลปะเชื่อมโยงกับการจัดการวัฒนธรรม เช่นกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปยัง อินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) สาธารณรัฐเกาหลี และได้เลือกพื้นที่ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเป็นข้อสนับสนุนอีก 5 แห่ง

ในการประชุมของ UIA ที่เมืองบาร์เซโลนาเมื่อปี ค.ศ. 1996 หัวข้อ “วันนี้และอนาคต” เมืองสมัยใหม่ในฐานะที่ว่างที่ถูกสร้างขึ้นถูกอภิปรายโดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ การปรับตัว การอยู่อาศัย การไหลเวียน การปิดล้อม และภูมิประเทศที่ไม่ชัดเจน ในที่นี้ ภูมิประเทศที่ไม่ชัดเจน (Terrain Vague) หมายถึงส่วนที่ไร้ประโยชน์ ถูกทิ้งร้าง ไม่แน่นอน และอยู่ชายขอบ ซึ่งเกิดขึ้นจากการไหลเวียนโดยรวมของเมือง [1]

รูปที่ 1 แนวคิดและเป้าหมายของการฟื้นฟูเมือง

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

งานวิจัยนี้ต้องการแสดงให้เห็นว่าสถานะและบทบาทของวัฒนธรรมในเมืองจะเปลี่ยนแปลงไปกับการฟื้นฟูเมือง เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาเมืองที่มีความแตกต่างและช่วยให้แข่งขันทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคได้ โดยศึกษาพื้นที่วัฒนธรรมเมืองที่ถูกเรียกว่าเป็นโรงงานศิลปะ หรือศูนย์วัฒนธรรมอิสระที่ให้ความสำคัญ

1. เพื่อศึกษาสำรวจพื้นที่ อินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) สาธารณรัฐเกาหลีใต้
2. เพื่อเสนอแนวทางในการออกแบบเพื่อการฟื้นฟูพื้นที่กลุ่มอาคารเก่าให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานในรูปแบบใหม่

1.3 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบเขตพื้นที่อุตสาหกรรมที่ถูกทิ้งร้างและได้รับการฟื้นฟูพัฒนา โดยนำหลักการออกแบบเมืองมาใช้ ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม เป็นที่ยอมรับโดยชุมชนที่อาศัยอยู่บริเวณนั้น โดยจะเน้นศึกษาสำรวจพื้นที่ อินซอน Art Platform สาธารณรัฐเกาหลีเป็นพื้นที่หลัก และศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลสนับสนุนอีก 5 พื้นที่ ดังต่อไปนี้

1. โกดังอิฐแดงเมืองโยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น
2. พิพิธภัณฑ์ กุกเกนไฮม์ แห่งเมืองบิลเบา ราชอาณาจักรสเปน
3. พิพิธภัณฑ์ เทตโมเดิร์น กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร
4. ย่านมีทแฟคกิง กรุงนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
5. เขตศิลปะ 798 กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบถึงวิธีการนำศิลปะและการออกแบบมาใช้เพิ่มมูลค่าพื้นที่ที่ถูกทิ้งร้าง
2. ได้ปัจจัยและแนวทางในการออกแบบเพื่อการฟื้นฟูเขตพื้นที่ในเมือง

1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาปัจจัยการฟื้นฟูชุมชนเมือง
2. ศึกษากรณีตัวอย่าง 1 พื้นที่หลัก และ 5 พื้นที่รอง จากเขตพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จในการฟื้นฟู
3. เปรียบเทียบ วิเคราะห์เขตพื้นที่กรณีศึกษา
4. สรุปปัจจัย และแนวทางในการออกแบบ
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
6. เผยแพร่ ผลงานวิจัย

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การนำศิลปะและการออกแบบมาใช้เป็นแนวทางพัฒนาพื้นที่ในเขตอุตสาหกรรม หรือกลุ่มอาคารเก่าที่ถูกทิ้งร้างให้ฟื้นกลับคืนในรูปแบบใหม่ และเป็นพื้นที่เฉพาะสำหรับใช้ประโยชน์ของส่วนรวมโดยผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ปัจจัยในการฟื้นฟูเมือง สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท

ประการแรก มุ่งเน้นและระบุพื้นที่วัฒนธรรมซึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในลักษณะที่นำโดยรัฐบาล ระหว่างกระบวนการพัฒนาตัวเมือง

ประการที่สอง สํารวจสภาพแวดล้อมมรดกทางวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมธรรมชาติ และปัจจัยที่ถูกสร้างขึ้นของเมือง 5 แห่ง (โยโกฮามา บิลเบา ลอนดอน นิวยอร์ก และปักกิ่ง) เมื่อเข้าใจภูมิหลังของการฟื้นฟูเมืองแล้วจึงไปสำรวจและศึกษา อินซอน อาร์ทแพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) ในงานวิจัยนี้

ประการที่สาม วิเคราะห์ความสำคัญทางประวัติศาสตร์และคุณค่าของโครงสร้างอุตสาหกรรม และบริบทสังคมท้องถิ่นได้ นำไปสู่ความต้องการอนุรักษ์และปรับเปลี่ยนการใช้สอยอาคารเหล่านั้น

ประการสุดท้าย ระบุความหมายของการฟื้นฟูเมือง และเสนอแนะวิธีการประเมินโครงสร้างในภูมิภาคเพื่ออัตลักษณ์ของเมือง

2. การดำเนินงานวิจัย

โกดังอิฐแดง (อะคาเรนกะ โซโกะ) เมืองโยโกฮามาได้พัฒนาโกดังร้างให้เกิดใหม่เป็น “โกดังอิฐแดง” และประสบความสำเร็จในการสร้างภูมิทัศน์เมืองที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ก่อให้เกิดพื้นที่วัฒนธรรมใหม่ ดังนั้นจึงสามารถดึงดูดผู้มาเยี่ยมชมได้มาก และช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่นได้สำเร็จ

โกดังอิฐแดง (อะคาเรนกะ โซโกะ) เป็นตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในการอนุรักษ์มรดกทางประวัติศาสตร์และนำพื้นที่เก่ากลับมาปรับปรุงใช้ใหม่เป็นสถานที่ที่ทันสมัยและสะดวกสบาย บนพื้นฐานของการสื่อสารกันอย่างตื่นตัวของผู้คนในท้องถิ่น

พิพิธภัณฑ์กุกเกนไฮม์แห่งบิลเบา ความสำเร็จของพิพิธภัณฑ์กุกเกนไฮม์แห่งบิลเบา (Museo Guggenheim Bilbao ในภาษาสเปน) เกิดขึ้นได้นั้น ไม่เพียงแต่เพราะเป็นงานออกแบบที่มีเอกลักษณ์ระดับโลก แต่ยังเป็นเพราะมีการขยายโครงสร้างพื้นฐานของเมืองด้วย ทั้งงานออกแบบท่าเรือ สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีรถไฟใต้ดิน รถไฟ และสะพานต่าง ๆ ช่วยเพิ่มชีวิตชีวาให้เมืองและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ดี

พิพิธภัณฑ์เทโม่เดิร์น ได้ก่อให้เกิดตำแหน่งงานกว่า 2,400 ตำแหน่ง มีผู้มาเยี่ยมชม 4 ล้านคนต่อปี และทำรายได้จากการท่องเที่ยวถึง 800 ล้านดอลลาร์

ย่านมิตแพ็คกิ่ง ที่อยู่ใกล้เคียงนั้น เดิมเป็นสถานที่ที่น่ารังเกียจเพราะมีโรงฆ่าสัตว์หลายแห่ง มีการฆ่าสัตว์และชำแหละเนื้อขาย แต่หลังปี ค.ศ. 2003 เป็นต้นมา โรงฆ่าสัตว์ได้ย้ายไปบริเวณอื่น และอาคารพาณิชย์ เช่นร้านแฟชั่นหรูหรรหาก็เริ่มปรากฏขึ้น ในปัจจุบันบริเวณนี้ได้กลายเป็นสถานที่ที่น่าเยี่ยมชมอีกแห่งเช่นกัน นอกจากนี้แล้วยังมีสวนฮายไลน์ (the High Line) ซึ่งเป็นสวนนิเวศแห่งใหม่ที่ดัดแปลงมาจากรางรถไฟเก่าความยาว 2.3 กิโลเมตร โดยตกแต่งด้วยหญ้าและต้นไม้ ทำให้ผู้คนได้มีสถานที่พักผ่อนแห่งใหม่ ด้วยโครงการเหล่านี้ นิวยอร์กกำลังจะกลายเป็นเมืองที่มีเสน่ห์ยิ่งขึ้น อาคารแออัดหรือทิ้งร้างอื่น ๆ ซึ่งเหนี่ยวนำให้เกิดอาชญากรรมตามทฤษฎีกระจกหน้าต่างแตก (Broken Window Theory) ก็ถูกปรับปรุงใหม่ และอัตราอาชญากรรมก็ได้ลดลงเช่นกัน

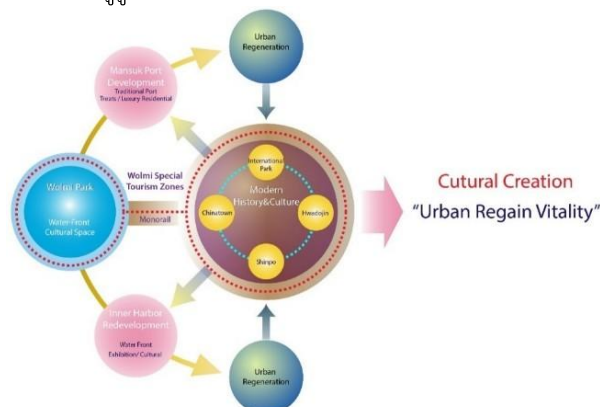
เขตศิลปะต้าชานจื่อ แห่งนี้เป็นที่ตั้งของธุรกิจหลายรูปแบบ ได้แก่ ศิลปะ แฟชั่น และออกแบบ ดึงดูดผู้คนมากกว่า 1.5 ล้านคนมาชมในแต่ละวัน มีจุดธุรกิจมากกว่า 300 แห่ง มีห้องทำงาน 180 ห้อง แกลเลอรี 100 ห้อง ร้านแฟชั่น 50 ร้าน สตูดิโอ ร้านกาแฟ สำนักพิมพ์ บริษัทออกแบบ บริษัทโฆษณา พื้นที่นี้จึงเป็นศูนย์กลางศิลปะวัฒนธรรมที่ใหญ่ที่สุดของจีน สิ่งนี้ได้ทำให้เกิดพื้นที่ศิลปะวัฒนธรรมตามธรรมชาติ ขยายไปยังบริเวณใกล้เคียงเช่นจิ่วฉาง (Jiuchang) และเจาฉางตี้ (Chaochangdi) เป็นผลให้ราคาอสังหาริมทรัพย์สูงขึ้น และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 1 พื้นที่ตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศ

โกดังอิฐแดงโยโกฮามา ประเทศญี่ปุ่น [3] 	พิพิธภัณฑ์กุกเกนไฮม์แห่งบิลเบา บาร์เซโลนา ราชาอาณาจักรสเปน [4]
พิพิธภัณฑ์เทตโมเดิร์น ลอนดอน [5] 	ย่านมิทแพคกิ้งนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา [6]
เขตศิลปะ 798 กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน [7] 	

3. การศึกษามหานครอินซอน สาธารณรัฐเกาหลีใต้

การคืนชีวิตให้มหานครอินซอนตั้งอยู่บนแกน 4 แกนและ 4 จุดท้องถิ่นประกอบด้วยอ่าวด้านในของอินซอน (inner harbor) จูอันและกวอล (Juan & Guwol) บัพยองและกาจอง (Bupyeong, Gajeong) พื้นที่เหล่านี้ถูกเลือกเป็นจุดเริ่มต้นการพัฒนาคืนชีวิตให้กับเมืองและพัฒนาอย่างสมดุลโดยมีแกนทั้ง 4 ประกอบด้วยแกนแรกคือการคืนชีวิตให้เมือง แกนที่สองคือการพัฒนาเมือง แกนที่สามคือการเติบโตใหม่และแกนสุดท้ายคือการคืนชีวิตให้อุตสาหกรรม แกนเหล่านี้ตั้งขึ้นตามแนวเส้นทางจราจรที่เกี่ยวข้อง (รถไฟใต้ดินหรือทางด่วน) ในปี ค.ศ. 2012 (ดูรูปที่ 2)

รูปที่ 2 กรอบความคิดในการฟื้นฟูพื้นที่ภายในรอบอ่าว

ในจุดท้องถิ่นทั้งสี่อ่าวด้านในของอินซอนเป็นจุดคืนชีวิตให้กับใจกลางเมืองเก่ารวมถึงภูเขาโอลมี (Wolmi) อ่าวด้านในของอินซอนและสถานีอินซอนด้วยหัวข้อการคืนชีวิตให้เมืองในจุดนี้ประกอบด้วยประวัติศาสตร์การเดินทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และรวมถึงงานอื่น ๆ ได้แก่การฟื้นฟูสวนนานาชาติเดิมอย่างสร้างสรรค์ การขยายอาคารพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ การใช้ประโยชน์ท่าเรือเปิดและแหล่งประวัติศาสตร์วัฒนธรรม โครงการเล่าเรื่องการเริ่มใช้โรงงานนักท่องเที่ยวการก่อสร้างทางเดินสัญลักษณ์บนถนนวัฒนธรรมชินโปและวอลมี (Shinpo and Wolmi Culture Street) และโครงการท้องถิ่นที่บริเวณดงอินซอน (Dongincheon)

4. การวิเคราะห์หลักฐานที่พิสูจน์ได้จริงของเขต อุตสาหกรรมที่ถูกทำให้กลับมีชีวิต พื้นที่ Incheon Art Platform เมืองจุง-กู อินซอน

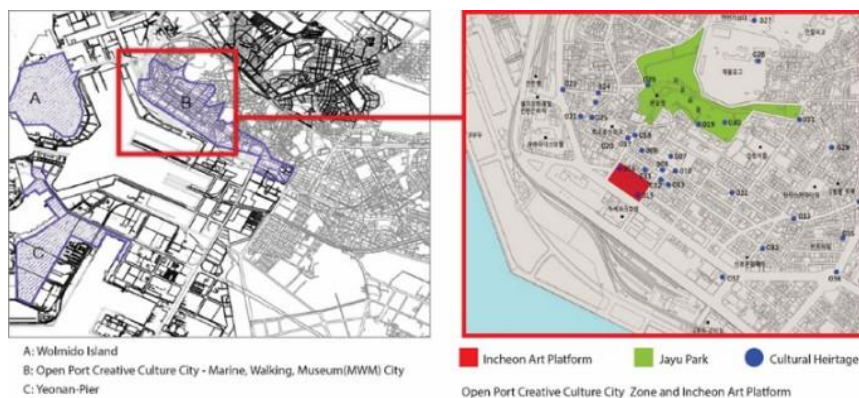
4.1 ภาพรวมของโครงการสถานีสศิลปะ

เขตวัฒนธรรมหมายถึงเขตพิเศษซึ่งทรัพยากรทางวัฒนธรรมและศิลปะรวมตัวกันอยู่ในฐานะพื้นที่พิเศษซึ่งกำหนดโดยนโยบาย ในเขตนั้นจำเป็นต้องมีโครงสร้างพื้นฐานทางวัฒนธรรมให้เพียงพอ มีการสนับสนุนกิจกรรมและโครงการวัฒนธรรม และมีการเตรียมภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมไว้อย่างดี เขตวัฒนธรรมในปัจจุบันซึ่งได้ถูกกำหนดและจัดวางไว้ล่วงหน้านั้น เป็นไปตามแผนหน่วยย่อยของแต่ละเขตซึ่งมหานครอินซอนตั้งไว้เมื่อปี ค.ศ. 2003 ในกรณีพื้นที่ท่าเรือเปิด มีแผนหน่วยย่อย 2 เขต รวมถึงแผนในเขตที่มีอาคารสมัยใหม่หนาแน่น (ค.ศ. 2003) และแผนหน่วยย่อยในเขตรอบสวนอิสราภาพ (ค.ศ. 2007) ซึ่งออกมาเพื่ออนุรักษ์สิ่งก่อสร้างสมัยใหม่และบำรุงรักษาภูมิทัศน์เมือง อินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) ดำเนินการโดยมูลนิธิเพื่อศิลปะและวัฒนธรรมอินซอน (Inchon Foundation for Arts & Culture) ซึ่งตั้งอยู่ในเขตวัฒนธรรมท่าเรือเปิด ในฐานะส่วนหนึ่งของโครงการคืนชีวิตให้ใจกลางเมืองเก่า สถานีศิลปะเป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมและศิลปะที่ซับซ้อน สร้างขึ้นที่แฮอัน-ดง (Haendong) ในจุง-กู อาคารตั้งแต่ยุคเปิดท่าเรือและอาคารสมัยใหม่อื่น ๆ จากทศวรรษ 1930-1940 ถูกปรับปรุงใหม่ และปัจจุบันมีอาคารทั้งหมด 13 แห่งถูกใช้เป็นสตูดิโอสร้างงานศิลปะ จัดงานนิทรรศการเชิงปฏิบัติการ เป็นศูนย์รวบรวมประวัติ การศึกษา จัดนิทรรศการและการแสดง เขตวัฒนธรรมยุคเปิดท่าเรือของอินซอนซึ่ง อาร์ท แพลตฟอร์ม (Art Platform) ที่ฟื้นฟูและพัฒนาขึ้นแห่งนี้ มีขนาด 537,114 ตารางเมตร และเป็นเขตวัฒนธรรมที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเกาหลี มีอาคารสมัยใหม่อยู่หนาแน่น และสิ่งก่อสร้างทางศิลปวัฒนธรรมอยู่ร่วมกับย่านชาวจีน ในเขตนี้จึงมีการผสมผสานระหว่างประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งมหานครอินซอนได้ตั้งและประกาศใช้กฎหมายการบริหารและส่งเสริมเขตวัฒนธรรมแห่งมหานครอินซอนเมื่อเดือนตุลาคม ปี ค.ศ. 2011 กฎหมายฉบับนี้กระตุ้นการลดภาษีในสิ่งก่อสร้างที่กำหนดในเขต การพัฒนาสินค้าทางวัฒนธรรม สนับสนุนกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ปรับปรุงสภาพแวดล้อม และสนับสนุนปฏิบัติการประชุมของผู้ที่พักอาศัยในย่านนั้น [9]

อาร์ท แพลตฟอร์ม (Art Platform) มีลักษณะทั่วไปของโครงการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ที่นำโดยรัฐบาล ซึ่งสนับสนุนโดยอินซอน ที่เห็นว่าโครงการ อาร์ท แพลตฟอร์ม (Art Platform) นี้จะเป็นพื้นที่ศิลปะที่ประสบความสำเร็จโดยใช้อาคารสมัยใหม่ และมีแผนจะขยายโครงการออกไปตามลำดับ แผนการขยายหน่วยงานศิลปะและวัฒนธรรมอินซอนแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน วัตถุประสงค์ของแผนนี้คือเพื่อกระตุ้นใจกลางเมืองเก่าโดยขยายสถานีศิลปะที่มีอยู่แล้ว และกำกับให้มีเสถียรภาพภายในเมื่อบริเวณท่าเรือเปิดแปลเป็นเขตวัฒนธรรม การขยายตัวในขั้นแรก (ค.ศ. 2011-2014) นั้น มุ่งเน้นไปที่การสร้างพื้นที่วัฒนธรรม และเป้าหมายของการขยายตัวขั้นที่สอง (ค.ศ. 2015-2020) คือสร้างพื้นที่สำหรับการแสดง ในส่วนรายละเอียดแผนขั้นแรกคือสร้างศูนย์แสดงนิทรรศการ บ้านพักอาศัย และแกลเลอรี่รอบบริเวณพิพิธภัณฑ์วรรณกรรมสมัยใหม่ของเกาหลี ส่วนในขั้นที่สองจะปรับปรุงที่ว่างขนาดใหญ่ให้กลายเป็นพื้นที่แสดงและสร้างสรรค์ของศิลปินในพำนัก โดยซื้อที่ดินของโรงแรมแดบูลในอดีตแล้วปรับปรุงอาคารญี่ปุ่นแห่งแรกเป็นพิพิธภัณฑ์ นอกเหนือจากนี้ยังมีการวางแผนจะสร้างพื้นที่พาศึกษากรรมในแบบที่เหมาะสมกับถนนศิลปวัฒนธรรมเช่นนี้ บริเวณหน้าสำนักงานบริหารจุง-กู หลังจากที่สามารถหาผู้เข้าร่วมลงทุนได้

4.2 การเปรียบเทียบผลตอบแทน

สถานีศิลปะตั้งอยู่ในเขตวัฒนธรรมช่วงเปิดท่าเรือที่จุง-กู เขตวัฒนธรรมนี้ตั้งขึ้นเป็นแห่งที่ 4 ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2010 และมีขนาดใหญ่ที่สุดในเกาหลี โดยเฉพาะบริเวณนี้มีอาคารสมัยใหม่แบบตะวันตกจำนวนมาก และสิ่งก่อสร้างทางศิลปวัฒนธรรมตลอดจนอาคารในย่านชาวจีน ด้วยความพิเศษเช่นนี้ พื้นที่นี้จึงมีบทบาทหลักฐานอย่างดีในประวัติศาสตร์ของอินซอนและมีความเป็นท้องถิ่น จนได้มีบทบาทสำคัญด้านการท่องเที่ยว ในฐานะภูมิสัญลักษณ์หลักทางวัฒนธรรม ในการคืนชีวิตให้กับมหานครอินซอนได้เน้นด้านการศึกษาศาสตร์สมัยใหม่ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเขตวัฒนธรรมช่วงเปิดท่าเรืออินซอน ที่มีจำนวนอาคารสมัยใหม่มากที่สุด สามารถรองรับพื้นที่ศิลปวัฒนธรรมได้เพียงพอ การคืนชีวิตให้เมืองนี้ มีพื้นที่รวม 537,114 ตารางเมตร รวมถึงบางส่วนของจุง-กูและย่านชาวจีนซึ่งอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ช่วงเปิดท่าเรือ และจะเป็นเนื้อหาหลักในการคืนชีวิตให้มหานครอินซอน

รูปที่ 3 เขตท้องที่หลักในย่านจุง-กู (ซ้าย) เขตเน้นการสร้างสรรค์ช่วงเปิดท่าเรือ (ขวา)

4.3 ศักยภาพของพื้นที่ และที่ว่างที่มีอยู่

ย่านที่ตั้งของเขตวัฒนธรรมยุคเปิดท่าเรืออินชอน ในจุง-กู นั้นมีความพิเศษทางประวัติศาสตร์และท้องถิ่นจนกลายเป็นภูมิสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมและท้องถิ่นที่ดี และช่วยกระตุ้นธุรกิจการท่องเที่ยวได้ ย่านนี้แบ่งออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ได้แก่ บริเวณมิตรภาพนานาชาติ บริเวณศึกษาวัฒนธรรมช่วงเปิดท่าเรือ บริเวณพหุวัฒนธรรม บริเวณเล็ก ๆ ย่านชาวจีน สวนอิสราฟ เป็นต้น ซึ่งมี อาร์ท แพลตฟอร์ม (Art Platform) ตั้งอยู่ในบริเวณศึกษาวัฒนธรรมช่วงเปิดท่าเรือ ใกล้ย่านชาวจีน

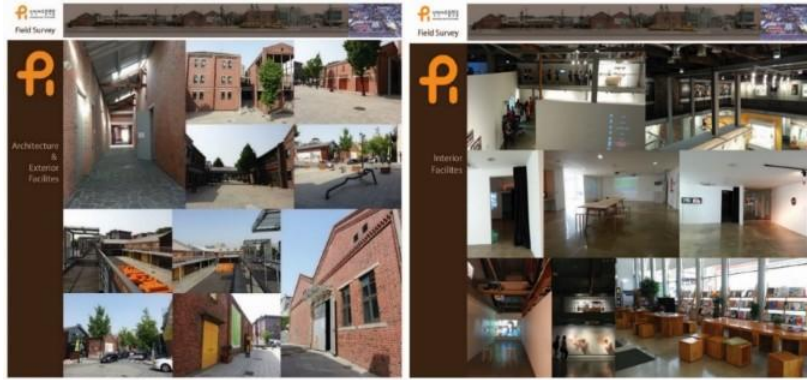
4.4 ตำแหน่งสถานที่ตั้ง และบริบทในการวางแผน

สถานีสถาปนาโครงการใน 2 ส่วน คือ ศิลปินในพำนัก และการมีส่วนร่วมของคนในท้องที่ ศิลปินในพำนักจะมากครั้งละ 6 เดือน หรือ 1 ปี จากนั้นมูลนิธิเพื่อศิลปะและวัฒนธรรมอินชอนจะทบทวนและตัดสินใจถึงผลตามนโยบายการดำเนินงาน มูลนิธิสนับสนุนศิลปินในพำนักและนักวิจัยหลายคน รวมถึงศิลปินทัศนศิลป์ที่อุทิศตนให้กับการทำงาน และพุ่มฟักให้มีการสร้างสรรค์ใหม่

4.5 ระบบปฏิบัติการ

อินชอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) ประกอบด้วยพื้นที่ใช้งาน ได้แก่ พื้นที่สร้างงาน จัดแสดงงาน พื้นที่อเนกประสงค์ พื้นที่การศึกษา พื้นที่ชุมชน และพื้นที่สำนักงาน พื้นที่สร้างสรรค์งาน ประกอบด้วยสตูดิโอ ห้องรับรอง และสถานที่ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ สตูดิโอสร้างสรรค์ดำเนินการโดยเลือกศิลปินในพำนักระยะยาว (1 ปี) หรือระยะสั้น (6 เดือน) ผ่านการเสนอต่อสาธารณะ และมีการคัดเลือกศิลปินนานาชาติในพำนักเพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมนานาชาติด้วย ศิลปินระยะสั้นในท้องที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยให้มีการสื่อสารกันในระดับสังคมท้องถิ่น และทำให้เกิดความเป็นชุมชนขึ้น ส่วนศิลปินในพำนักจะมีการสนับสนุนการประชาสัมพันธ์และดำเนินการฝึกอบรมร่วมกัน การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับพลเมืองและนักเรียน จะมีโครงการเยี่ยมชมสตูดิโอ และมีการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในสตูดิโอ ห้องรับรองมีไว้เพื่อศิลปินในกลุ่มอื่น ๆ เช่น นักวิจัย นักวิจารณ์ ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์ และนักเขียนซึ่งจะถูกเลือกมาทั้งแบบระยะยาว (1 ปี) หรือระยะสั้น (6 เดือน) ผ่านการเสนอต่อสาธารณะ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในห้องรับรองให้ นอกจากนี้ ผู้คนที่มาเยี่ยมเยียนจากองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ได้รับเชิญก็สามารถเข้าพื้นที่ชั่วคราวได้ ส่วนอบรมเชิงปฏิบัติการจะอยู่ในความดูแลของศิลปินในพำนักซึ่งเลือกมาจากการเสนอต่อสาธารณะ นอกจากนี้ในอนาคตจะมีบริการสนับสนุนในการสร้างงานโดยศิลปินที่มาให้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หรือโปรแกรมการศึกษาที่เกี่ยวข้อง หรือโปรแกรมที่เชื่อมโยงกับสังคมท้องถิ่นอีกด้วย

สิ่งก่อสร้างในส่วนจัดนิทรรศการประกอบด้วยแกลเลอรีและโถงนิทรรศการกลางแจ้ง แกลเลอรีจะจัดนิทรรศการซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการศิลปินในพำนัก และเปิดให้เข้าสำหรับโปรแกรมนิทรรศการจากภายนอก สามารถใช้จัดนิทรรศการได้หลายแบบ และเชื่อมโยงไปยังจัตุรัสอเนกประสงค์ หรือบางครั้งอาจใช้โถงนิทรรศการกลางแจ้งเป็นส่วนขยายของนิทรรศการได้ ในกรณีที่มีงานเทศกาลศิลปะ พื้นที่ส่วนอเนกประสงค์ประกอบด้วยโถงการแสดงขนาดเล็ก และจัตุรัสอเนกประสงค์ โถงการแสดงขนาดเล็กมักจะใช้แสดงภาพยนตร์ศิลปะดิจิทัลและวิดีโออื่น ๆ เพื่อนำเสนอศิลปะการแสดงหรือสื่อสารกับผู้อื่น มีการวางแผนจะสนับสนุนการแสดงวิดีโออาร์ท และเว็บอาร์ท รูปถ่ายดิจิทัล และภาพยนตร์ศิลปะที่มีความใกล้ชิดกับสาขาจิตรศิลป์ นอกจากนี้ ส่วนแกลเลอรียังจัดเทศกาลภาพยนตร์หรืองานวิดีโอเป็นพิเศษ หรือในบางครั้งก็จัดงานที่มีเงื่อนไขเฉพาะ ส่วนจัตุรัสอเนกประสงค์ทำให้มีที่ว่างเพิ่มสำหรับงานสื่อหรืองานสตูดิโอ และยังใช้เป็นพื้นที่อเนกประสงค์สำหรับงานต่าง ๆ เช่นการสัมมนา หรือฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับส่วนนิทรรศการกลางแจ้ง ตลอดจนกิจกรรมพิเศษ หรือนิทรรศการโดยศิลปินในพำนักที่กำหนดล่วงหน้าไว้แล้ว

รูปที่ 4 พื้นที่ภายนอกและภายในของอินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform)

พื้นที่การศึกษาประกอบด้วยห้องเรียน ห้องฝึก และโถงสำหรับชุมชน ส่วนการศึกษานี้จะทำงานพัฒนาและดำเนินโครงการพิเศษเพื่อการศึกษาโดยนักการศึกษาที่เชี่ยวชาญ ทำให้มีกลุ่มผู้สอนศิลปะเพียงพอ และสร้างระบบดำเนินการต่อเนื่องโดยใช้อาสาสมัครและโครงการฝึกงาน เพื่อให้ดำเนินงานได้อย่างมั่นคง ดำเนินโครงการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สร้างสรรค์ พื้นที่จัดนิทรรศการ และพื้นที่ออกแบบประสงค์ จัดโครงการศึกษาสำหรับเด็ก เยาวชน และผู้คนทั่วไปโดยให้ศิลปินในพำนักเข้าร่วมด้วย ใช้โถงชุมชนเพื่อกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น นิทรรศการจากการดำเนินโครงการศึกษา เพื่อให้มีผลส่งเสริมด้านความรู้

พื้นที่ชุมชนประกอบด้วยห้องสมุด ร้านกาแฟ และร้านศิลปะ ห้องสมุดเป็นพื้นที่ที่มีหนังสือเกี่ยวกับศิลปะ และข้อมูลวิดีโอจัดเรียงไว้เพื่อความสะดวกของศิลปินในพำนัก และเก็บรักษาข้อมูลจากศิลปินในพำนัก ร้านศิลปะจะเป็นที่วางแผนพบข้อมูลที่เหมาะสมผลงานศิลปินในพำนักหรือศิลปินท้องถิ่น เพื่อสร้างช่องทางจัดจำหน่ายผลงานของศิลปิน แสดงและขายของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ศิลปะ หัตถกรรมที่สร้างขึ้นในกิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และหนังสือเกี่ยวกับศิลปะ พัฒนาและขายผลิตภัณฑ์ศิลปะโดยตรงจากงานศิลปะใน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Art Platform) มีที่นั่งพักในร้านเพื่อให้ศิลปินและพลเมืองมีปฏิสัมพันธ์กันได้อีกต่อไป แผนของร้านกาแฟจะเลือกผู้มีอำนาจดำเนินการเพียงรายเดียวจากการเปิดประมูล เพื่อให้ดำเนินการตลอดช่วงเวลาที่กำหนด และจ่ายค่าเช่าให้กับโครงการ ร้านกาแฟนี้จะให้บริการอาหารและที่นั่งพักผ่อนแก่ผู้มาเยี่ยมชมและศิลปินในพำนัก

นอกจากนี้ยังมีพื้นที่สำนักงานที่ใช้เพื่องานต่าง ๆ เช่นการบริหารจัดการสิ่งก่อสร้าง การดำเนินงาน และการศึกษา ขณะนี้พื้นที่ดังกล่าวถูกใช้เป็นสำนักงานระดมทุนและประชาสัมพันธ์การตลาด ตลอดจนรับฟังข้อคิดเห็น การสนับสนุน การศึกษา การบริหารจัดการและประชาสัมพันธ์นิทรรศการให้ศิลปินในพำนัก

4.6 ความเป็นไปได้ในการพัฒนา

อาร์ท แพลตฟอร์ม (Art Platform) เป็นโครงการทั่วไปที่สนับสนุนโดยรัฐบาลมหานครอินซอน เพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม เพราะประชาชนเมืองได้เข้าใจแล้วว่า อาร์ท แพลตฟอร์ม (Art Platform) เป็นพื้นที่ศิลปะที่ประสบความสำเร็จ โดยใช้อาคารสมัยเก่าปรับปรุงใหม่ และมีกรวางแผนจะขยายออกไปตามลำดับ มูลนิธิเพื่อศิลปะและวัฒนธรรมของอินซอนได้เปิดทำการเมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2552 และได้รับมอบหมายให้บริหารดำเนินการบริเวณนี้ โครงการพัฒนาท้องถิ่นของจุง-กู พื้นที่เป้าหมายหลักในการคืนชีวิตให้มหานครอินซอนซึ่งในที่สุดได้มีความเกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูย่านวัฒนธรรมช่วงเปิดท่าเรือของมหานครอินซอน

5. สรุป และอภิปรายผล

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนคุณค่าและความเป็นท้องถิ่นของสิ่งก่อสร้างอุตสาหกรรมที่ถูกทิ้งร้าง ตามกรณีศึกษาของเขตจุง-กู มหานครอินซอน และมุ่งเน้นเป็นพิเศษถึงความเป็นท้องถิ่นของช่วงเปิดท่าเรืออินซอน เนื่องจากอินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) ถูกกำหนดขึ้นโดยอาศัยบริบทรอบข้างซึ่งอยู่ในย่านวัฒนธรรม เพราะมีประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ และมีนัยสำคัญทางพื้นที่

เหตุที่อินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) ประสบความสำเร็จมีหลายประการ **ประการแรก** เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างมากจากนักวิจัยท้องถิ่นและองค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะมูลนิธิเพื่อศิลปะวัฒนธรรมอินซอน ซึ่งได้ศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นมาเป็นเวลานาน **ประการที่สอง** เป็นเพราะความคงเส้นคงวาและความเป็นมืออาชีพ เมื่อมหานครอินซอนได้วางแผนพัฒนาเขตจุง-กู ที่สามารถสะท้อนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโดยมีฐานจากการวิจัย จากนั้นแผนการฟื้นฟูจุง-กูจึงเกิดขึ้น และได้รับการพิจารณาตลอดจนนำไปปฏิบัติอย่างกระตือรือร้น โดยเฉพาะการดำเนินงานและบริหารอาร์ท แพลตฟอร์ม (Art Platform) ซึ่งส่งต่อไปยังมูลนิธิเพื่อศิลปะและวัฒนธรรมอินซอนให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และ

ยกระดับวิชาชีพ **ประการที่สาม** เป็นเพราะมีหลายโครงการที่ผู้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้ และยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เช่นกัน อินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) ได้พยายามพัฒนาโปรแกรม กิจกรรมเพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้คนในท้องถิ่นและนำไปเข้ามาร่วม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์สถานที่ และเพิ่มคุณค่าให้กับท้องถิ่น เช่น มีโปรแกรมการศึกษามากมายสำหรับนักเรียนอนุบาล ประถม จนถึงมัธยม และผู้ใหญ่ ที่ถูกวางแผนไว้ให้เชื่อมโยงกับงานสร้างสรรค์และกิจกรรมโดยศิลปินในพื้นที่ โครงการเหล่านี้จัดขึ้นเพื่อให้ผู้คนได้ชื่นชมกับศิลปะวัฒนธรรมจากหลายมุมมอง โดยเฉพาะในกรณีของโรงเรียนสร้างสรรค์ศิลปะวันเสาร์ ซึ่งทำให้เด็กและเยาวชนที่ต้องไปโรงเรียนในวันธรรมดาสามารถมาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้มีประสบการณ์ทางศิลปะได้ ซึ่งโครงการนี้ดำเนินการบนฐานของกิจกรรมศิลปะโดยศิลปินในพื้นที่

6. ข้อเสนอแนะ

ความเป็นท้องถิ่นนั้นเกิดขึ้นเมื่อผู้คนในท้องถิ่นมีความผูกพันกับความพิเศษบางประการในภูมิทัศน์รอบตัว ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และลักษณะพิเศษอื่น ๆ จะปรากฏขึ้นเป็นรูปธรรมเมื่อเอกลักษณ์พิเศษที่แตกต่างจากย่านอื่นถูกแสดงออกมา

อัตลักษณ์ท้องถิ่นเป็นความพิเศษที่เชื่อมโยงกับความเป็นท้องถิ่นเช่นนี้ ซึ่งต้องคำนึงถึงทั้งความพิเศษทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม รวมไปถึงภูมิศาสตร์และพื้นที่ด้วย การก่อให้เกิดอัตลักษณ์ท้องถิ่นในการออกแบบเมืองจึงต้องสะท้อนประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และเพิ่มมูลค่าในท้องถิ่นให้มากที่สุด สอดคล้องกับพฤติกรรมศาสตร์ พุฒขาว [11] ที่ได้กล่าวในการอภิปรายผลการวิจัยว่า การสร้างสื่อประชาสัมพันธ์สัญลักษณ์ สมาชิกเครือข่ายฟื้นฟูชุมชนเมืองเชิงอนุรักษ์ฯ ต้องการประกอบด้วยสัญลักษณ์แบบไทยประยุกต์ที่เสริมการรับรู้

สำหรับการคืนชีวิตให้เมืองโดยนำสิ่งก่อสร้างอุตสาหกรรมที่ถูกทิ้งร้างมาใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และศึกษาอินซอน อาร์ท แพลตฟอร์ม (Incheon Art Platform) และกรณีศึกษาต่างประเทศอื่น ๆ จึงได้นำผลมาสรุปมาเสนอแนะความเป็นไปได้ในการนำสิ่งก่อสร้างอุตสาหกรรมที่ถูกทิ้งร้างมาใช้ประโยชน์ ดังนี้

ประการแรก การก่อสร้างใหม่เพื่อทดแทนสิ่งก่อสร้างอุตสาหกรรมเดิมนั้นมักจะต้องใช้งบประมาณสูงมาก ในทางกลับกัน การคืนชีวิตให้กับสิ่งก่อสร้างอุตสาหกรรมที่ถูกทิ้งร้างจะช่วยประหยัดเงินได้มาก การฟื้นฟูเมืองนั้นจำเป็นต้องพิจารณาประวัติศาสตร์และความเป็นท้องถิ่นเพื่อสร้างอัตลักษณ์ท้องถิ่นให้เกิดขึ้น การใช้สิ่งก่อสร้างที่มีอยู่แต่เดิมจะช่วยให้เกิดความรู้สึกแตกต่างได้ดีสำหรับผู้มาเยี่ยมชม จนทำให้เกิดความสนใจและได้สัมผัสกับวัฒนธรรมใหม่ ด้วยเหตุนี้จึงสำคัญมากที่จะต้องอนุรักษ์และคงสภาพทั้งภายนอกและภายในของสิ่งก่อสร้างไว้ให้มากที่สุด แทนที่จะรื้อออกและสร้างใหม่ทั้งหมด นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องพิจารณาถึงการกำหนดพื้นที่ที่เกี่ยวข้องให้เป็นเขตพื้นที่พิเศษในทางกฎหมายด้วย

ประการที่สอง จำเป็นจะต้องมีการสนับสนุนหลายประการจากทั้งภาครัฐและเอกชน และวิธีการบำรุงรักษาที่จะช่วยส่งเสริมโครงการคืนชีวิตให้เมืองในโครงการที่นำสิ่งก่อสร้างอุตสาหกรรมทิ้งร้างมาใช้ เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ท้องถิ่นและขีดความสามารถในการแข่งขัน ผู้คนในท้องถิ่นควรได้รับสิทธิในการใช้งานสิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้องก่อน ตลอดจนมีการเตรียมพื้นที่สำหรับทดลองและมีส่วนร่วมในโปรแกรม กิจกรรมต่าง ๆ ให้กับคนในพื้นที่ด้วย นอกจากนี้ ควรคำนึงถึงการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์สิ่งก่อสร้างที่เกี่ยวข้องบนฐานของเครือข่ายในพื้นที่ด้วย ดังที่เราได้เห็นจากตัวอย่างในต่างประเทศ ว่าจำเป็นที่ผู้คนท้องถิ่นและศิลปินจะได้เข้าถึงและใช้งานพื้นที่อย่างสะดวก โดยมีค่าใช้จ่ายในการเช่าหรือการใช้งานไม่สูง ทำให้มีคนพบและเข้าถึงพื้นที่ได้โดยไม่ต้องมีภาระใด และควรมีการพัฒนากิจกรรมเพื่อนำผู้คนในท้องถิ่นมามีส่วนร่วมโดยการเป็นอาสาสมัครอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- [1] Oh, J.G. 2013. **A Study on the Reciprocal Publicity-based Space Renewal of Industrial Sites**. Doctoral dissertation, Graduate School of Seoul National University. South Korea.
- [2] Yu, S. H. 2013. **A study on the space design value factors for urban vitalization**. Master thesis, Graduate school of art and design, Kyonggi University.
- [3] The Yokohama Red Brick Warehouse. [online]. Retrieved 15 October 2016 from <http://www.yokohama-akarenga.jp>

- [4] Bilbao Guggenheim Museum. [online]. Retrieved on 15 October 2016 from <http://www.guggenheim.org/bilbao>
- [5] Dashanzi Art District. [online]. Retrieved on 5 October 2016 from <http://www.798art.org>
- [6] Meatpacking District. [online]. Retrieved on 15 October 2016 from <http://www.meatpacking-district.com>
- [7] Tate modern Museum. [online]. Retrieved on 15 October 2016 from <http://www.tate.org.uk/visit/tatmodern>
- [8] Incheon Metropolitan City. 2012. **Incheon Metropolitan City Urban Basic Development Plan-Revised**. Incheon Metropolitan City.
- [9] Mun, K. S. 2012. **A Study on the Sense of Place in Incheon Port's Cultural District: A case of Incheon Art Platform**. Master Thesis, Graduate School of Inha University, South Korea.
- [10] Incheon Development Institute. 2010. **Image of Incheon; A Metropole with Ever-changing and Ever-lasting Attraction**. Incheon Metropolitan City.
- [11] Phutkao, P., Sindhuphak A., & Louhapensang C. 2015. Publication media corporate identity design of an urban conservation network in Pomprabsattrupai-Pranakorn area. **Journal of Industrial Education**, 14(2), p. 349.